

Гюзелева искатъ да оставатъ, за Михайловски нито дума, нѣма да го допусне нито Каравеловъ, нито Цанковъ; Генчевъ, Ковачевъ сж само друго издание отъ сжщия типъ. Каравеловъ иска да вземе вътрешното министерство заедно съ финанситѣ. За правосъдието нѣматъ никого; за Сукнарова нито дума; останалитѣ кандидати Теохаровъ, Мишайковъ, Ил. Цаневъ, Помяновъ, всички ги разкритикува, не били умни. За Станишева, не иска да дойде въ България между интриганти, знае математика и гръцки, дѣсната ржка на Каткова. — Отстраняването на Горанова е, каже, сигурно, „калпавъ чивякъ“. — Една година въ България! И какво ми не мина вече презъ главата!!

9 ноемврий/28 октомврий, вторникъ. Бѣхъ у Гюзелева подиръ пладне. Обещания. Не знаятъ какво да правятъ съ Горанова, Тишевъ не иска размѣна. — Преди пладне бѣхъ съ Кирила, В. Стоянова и т. н. въ княжеската канцелария. Цанковъ е на тѣсно по църковния въпросъ (негоденъ и излишенъ Kirchenhaupt [черковенъ глава]). Сега иска отъ Стоилова да посрѣдничи между владицитѣ. — Мисля да си замина, въ петъкъ, стига вече толкова.

10 ноемврий/29 октомврий, срѣда. Преди пладне бѣхъ у Сарафова въ канцеларията. — Подиръ пладне за прѣвъ пжтъ ходихъ въ Народното събрание, до сега се криехъ, *incognito*. Тамъ бѣше въ бюрото — Величковъ отъ Пловдивъ, заминава за Парижъ да учи, недоволенъ, скандалъ при избора на Постоянния комитетъ (Беневъ и Калчовъ). Д-ръ Молловъ, Величковъ съ него за *enfants naturels* [незаконно роденитѣ деца], французската теория. Спасъ го е ядъ на Величкова, че захваналъ да агитира за еманципацията на женитѣ; та у насъ въ България още мжжетъ не сж зрѣли. На Моллова направихъ комплиментъ за неговата улица „Молловски проспектъ“. Д. Цаневъ, Драсовъ и т. н. за прѣвъ пжтъ ме видѣха, бѣха изненадани. Бръшляновъ говори съ мене за педагогиката въ Чехия: за методитѣ на първоначалното образование, способенъ човѣкъ: не ще ли бжде добре да го взема въ канцеларията? — Вечеръта бѣхъ у княза. Кумани, Шеферъ, Янсень, Каранфиловичъ, Люцкановъ, азъ, Горбановъ, Константиновичъ, Стоиловъ, Ползиковъ, Корвинъ. Първото *dîner* въ малкия дворецъ. Князътъ ми каза на трапезата, че ме вижда постоянно съ високи ботуши, че това е единствениятъ костюмъ *alla Sophia*. Кумани разказваше за уличната търговия въ Цариградъ (*aphrodisiaca*, търговецътъ чука съ лъжичка върху калаено блюдо, безъ да вика) и за ексхедива и неговия французски езикъ съ турски акцентъ (*chateaux—mateau, caravane—maravane*). Подиръ вечеръ се отвори приказка за Цариградъ, Кумани разправя, какъ султанътъ по пжтя за баня или подобенъ случай дава на частния си секретаръ отговори на докладитѣ на великия везиръ: ка-